

Čís. 13072.

V otázce, zda z rozvrhu nejvyššího podání za vydraženou nemovitost má být vyloučen výtěžek za spoluprodané příslušenství následkem výhrady práva vlastnického a prodávatel věcí má být z tohoto výtěžku uspokojen, jest mimořádný dovolací rekurs nepřipustný.

(Rozh. ze dne 1. prosince 1933, R II 462/33.)

Rozvrhuje nejvyšší podání za exekučně vydraženou nemovitost zamítl soud první stolice návrh firmy H., by byla vyloučena část nejvyššího podání, ježto prý není výtěžkem za prodanou nemovitost, nýbrž výtěžkem za prodaná americká kamna, jež však nebyla příslušenstvím nemovitosti, ježto si k nim navrhovatelka vyhradila vlastnictví. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs.

Důvody :

Dovolací rekurentka uvádí v dovolacím rekursu, že podle obsahu její žádosti nemůže být pochybnosti, že nejde o uspokojení její pohledávky v přednostním pořadí, nýbrž o vyloučení výtěžku za prodaná kamna z rozvrhu nejvyššího podání následkem výhrady práva vlastnického a o její uspokojení z tohoto výtěžku. Podle těchto vývodů dovolacího rekursu jest dovolací rekurs nepřipustný, neboť jak v rozhodnutí č. 6697 sb. n. s., na něž se odkazuje, bylo blíže vyloženo, jest mimořádný dovolací rekurs v rozvrhovém řízení podle § 239 poslední odstavce ex. ř. přípustný jen v otázkách, jež jsou podle §§ 209—235 ex. ř. přikázány k rozvrhovému řízení, kdežto v jiných otázkách, které k řízení rozvrhovému o sobě nenáleží, zůstává při ustanovení § 528 c. ř. s. a § 78 ex. ř., podle něhož proti souhlasným usnesením nižších soudů jest další opravný prostředek vyloučen. Otázka vyloučení 1.142 Kč 40 h z nejvyššího podání není otázkou, náležející podle §§ 209—235 ex. ř. k rozvrhovému řízení, ustanovení § 239 poslední odstavce ex. ř., jakž bylo shora uvedeno, o ní neplatí a poněvadž o ní bylo nižšími soudy rozhodnuto souhlasně, jest dovolací rekurs nepřipustný a bylo jej odmítnouti.

Čís. 13073.

Nekalá soutěž (zákon ze dne 15. července 1927, č. 111 sb. z. a n.).
Není závady, by výrobce (pekař) nevyrobil pro určitého spotřebitele na jeho objednávku zboží lepší nebo horší jakosti než přichází obvykle do oběhu, jen když neporušil poměr mezi jakostí a cenou, který je určen zvláštními předpisy pro normální provoz a váže všechny soutěžitele.

(Rozh. ze dne 1. prosince 1933, Rv II 111/32.)